

Abdurrahman K?soğlu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

04.04.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com K?lt?r ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin t?m yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması ger?ek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması T?rkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin ?nceden yazılı iznini gerektirir. Bu dok?man, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği ?zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dok?manın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir i?erikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hi? bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Abdurrahman Kösoğlu

Harran Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı mezunuyum

Âli değiliz ama Alevi'yiz

Ali âl'imiz olmasa da;
Ali'den sonra Hasani,
Hasan'dan sonra Hüseyniyiz.
Kûfe dedikleri yer,
Dünya gibi cife.
Bir semmi katil 'Cade'
Kerbela dedikleri yer,
Yezidi şer.
Ali ile Âleviyiz;
Alevi değiliz Ali'siz.

Abdurrahman Kösoğlu

Balon

Ben bir balonda yaşıdım aylarca;
Onun için balonları çok severim ben amca.
-Hey çocuk! İstersen balonlara bütün paranı harca,
Yeter ki kalmasın, sana bir dünya hunharca.
Balonum ellerimden uçup gitti ağaca,
Hepimiz koşuyorken, altın renkli yamaca.
-Söylesene bana: Ey çocuk yüzlü amca!
Çocuklar ağlıyorken, neden tütmüyor baca!

Abdurrahman Kösoğlu

Barak Obama

'Barak'tın kanlı bir miras gibi binlerce zulüm!
Obasız kaldı Kербela'da Hüseyinler.
Medeniyetten nasipleri deni' bir ölüm,
Duvaksız kaldı gelinler.
Bizi yekdiğerimize düşman ederek,
Vadettin kanlı bir dehlizi perişan ederek,
Görmek istedin bizi sana el aman ederek.
Bade harabissuri

Abdurrahman Kösoğlu

Çocukça

Ellerim trabzanları tutarken,
Kaymak geçer içimden.
Çocukça yaşamak varken
Aymak geçer içimden.
Koyunlar çitlerinden,
Birer birer atlarken
Saymak geçer içimden
Hayat bir sefer gibi uzarken
Caymak geçer içimden.

Abdurrahman Kösoğlu

Erdal Eren

Henüz onyedisinde bir gencim,
Nedir bu hüzn ü elim.
Beni salıncaklara doymadan,
Sehpalarda idam, edecekler de kim!
Ben fikri hür vicdani hür insan olmak istedim.
Sen davana kan,
Davana yaban.
Ben edası gür sedası gür insan olmak istedim.
Bir fikir binlerce zifir,
Aydınlatsın istedim.
Kurşun gibi havaya,
Kurşun sıkmak da nedir?
Beni bilen bilir,
Davam neşir,
Davam münteşir,
Olsun istedim.
Zira bilirim;
Kanla gelen kanla gider,
İzanla gelen izanla gider.
Ben eli kanlı insanların tetikçisi olamam!
Kanlı hesaplarının yağız bekçisi olamam!

Abdurrahman Kösoğlu

Ezanı Muhammedi

Herkesin bir kebiri olsa da,

Bizim ekberimiz bir.

Herkesin şehadeti gözünün gördüğüne ise de,

Biz makam-ı 'lâ' da aldık tekbir.

Salam seni iştihad eden yüzbinler resulüne ise de,

Kiblemiz Muhammedi kiblemdir.

Hay olan salaha gel!

Hay olan felaha gel!

Tekrar ile divan-ı kebirdeki ezberimiz bir.

Şahit ol ki, şirk ezeli nefyimizdir.

Abdurrahman Kösoğlu

Habil ile Kabil

'Ne mümkün' dedik.
Diyemedik, diyemezdik ne 'kabil'
Hikâyesi malum iken Habil
Sonra, dedik ki: Ha Őunu bil..
Koyunlar gderdik.
Bazımız da rençper.
Kurbanlar verdik.
Kabul olursa eğer.
Ben yahŐi bir koç olsun istedim adak.
Senin getirdiklerine de bir bak.
AteŐ yakardı evet,
O günlerden kalma ateŐle iŐaret.
Ve ben oldum edilen tercih.
Sevinmemeliydim maamafih,
Ki en evvel beni hasedin ateŐi yaktı.
Ve beni tarihe geçen ilk cinayetle baŐbaŐa bıraktı.
Abdurrahman Kösoğlu

Hal-eb-kem

Halep kem,
Hal ebkem,
Haleb'te.
Lâl olmuş,
Ateşin leb'te,
Biavaz,
Kelimeler ederken pervaz,
Bir hayır ararım sabah u şeb'te.
Ne çare;
Ölüm bile değil ki sebt'e.

Abdurrahman Kösoğlu

Halep için Hal Ebkem

Varil varil petroller,
Misket misket gülleler,
Varil bombalarıyla gelir;
Misket bombaları ile tebdil edilir.
Havanda baharatlar dövülürdü,
Şimdi o havanda toplar dövülür.
Sen sünnet olurdu adına surnameler yazılırdı,
Şimdi sünni olduğun için surlarında ne nameler! yazılır.
Sen kadim bir şehirdin,
Nen yaptın da onlara takaddüm ettin!
Halep'ten maksat arşın ise,
Bilin ki bu arşını arşınlayamazsınız!
Muhkem bir surdur siz kurşunlayamazsınız.
Ey Halep'in çocukları annenize gelin,
Halep süt vermez artık dâye'nize gelin.
Siz bizimle hemşir'siniz,
Biz sizinle şîr,
Bir belde-i emin gibi gir,
Bu devlet bu topraklarda hala cihangir.
Bir gün sana bu zulmü reva gören şebbihalar,
Umarım kelle koltuk altında sabahlar!

Abdurrahman Kösoğlu

Halep için Herkes Ayağa Kalkmalı

Maviler içindeki kuş sen kiminsin,
Ve kimin için bu terennümün.
Sadayı bülendine kimler sevinsin,
Kimin içindir bülbülü şeyda gibi hüznün.
Var mıdır sende rengi, ölümün.
Ölüm kimin içinse öyle mi senin rengin.
Ben feryadına koşarken sen etmemeliydin kem küm!
Hiç olmazsa matemime geleydin.
Boğazımda hıçkırıklardan düğüm,
Bari gözyaşlarımı sileydin.
Sen ashabi filin oldun hep,
Bizse ebabillerin.

Abdurrahman Kösoğlu

Hicr-i Hacer

Hadsiz kum tanecikleri arasına 'Hacer'
Gibi düştüm, sahra ki azer mi azer.
Beni bırakıp gitti İbrahim peygamber.
Allah'a tabi olarak.
İsmail ki sabi olarak.
Bir kırba su ve bir kaç hurma ile.
Sahrada mukadder ama muamma ile.
Çeşminden akan yaşlar yere düşmeden buharlaşarak,
Veda etti diyarı Şama uzaklaşarak.
Esved'di Hacer o gün, bütün günlerden esved.
Lakin emri İlahiye idi cümle mevedded.
Ki gider miydi İbrahim.
Olur muydu Hacer teslim.
Muradı İlâhi böyle imiş madem.
Muradı İlahiye teslimiyetimiz müsellem.
Ben O'na eyledim ömrümce tevekkül.
Ruhsuz tevekkül ile olur mu vahalar gül.
İsmail seferisin bir emre belki de müstakbel sefir.
Safa ile Merve arasında Hacer eylesin medcezir.
Bilirim dem bu demdir dem bu demdir dem bu dem.
Lütfun ile eyledin bizlere abı kevser gibi ma-i zezem.
Sanma müsebbibidir bu hicrime bir cürmüm,
Gelir şehadet eder bu hükmüme bir Cürhüm.
Abdurrahman Kösoğlu

İsmarlama Bir Őir

Bir Őir İsmarladım Őaire,
Didaktik olsun: İnsanlar hiç yere,
İnsanlar hiç kere,
Olmasın heder.
Bir Őir İsmarladım Őaire,
Lirik olsun: Bir dil, dilbere;
Diller dillere,
Olmasın niger.
Bir Őir İsmarladım Őaire,
Pastoral olsun; köyümde bir dere,
Gider gibi sefere,
Olmasın berr.
Bir Őir İsmarladım Őaire,
Hamasi olsun: Her askere,
Verilsin teskere,
Olmasın kanunsuz emre seferber.

Abdurrahman Kösoğlu

İstanbul

Kim demiş güneş her gün bir burçta doğar;
Güneş her gün senin surlarının bir burcunda doğar.
Sen dünyada bir şehir misin dünya mı sende bir şehir.
Zamanda en güzel fasılsın fasılda en güzel şiir.
Her zaman el değmemiş bir gelin gibi,
Asya'nın cihangir orduları mihrinle gelir.
Sanki firdevs cennetlerine hemzemin gibi,
Seni almak için çağ açıp kapatmak mı gerekir.
Her semtin düveli muazzamanın payitahtı gibi,
"Hüsn olur kim seyrederken ihtiyar elden gider."
Bir mayıs sabahı arzı endam eden hilalin gibi,
Bu millet Ayasofya'nda ezanı Muhammedini bekler.

Abdurrahman Kösoğlu

Karun

Neye teŖbih edersen et,
Ama Karun gibi olmasın;
Olmasın toprağın.
Simya bilmesek de,
Ellerimizin emeği yeter.
Musa ile gelen asa ile gitmesin.

Abdurrahman Kösoğlu

Kayseri Şehitlerine

Bedenler toprağın,
Kanlar bayrağın
Oldu.
Canını aziz millete bağışladın,
Ebedi yâdın
Oldu.
Ve bizde tahammülü nakabil feryadın
Oldu.

Abdurrahman Kösoğlu

Kıssa-yı Yusuf

Biz diyarı Yusuf u Kenan'a düştük,
Badehu Yakup gibi külbei ahzana düştük,
Sabrile Mısıra sarayı sultana düştük,
Cemalinden firak ile 'muamma'na düştük,
Züleyha gibi sevdana düştük,
Hasreti vuslat ile 'Bünya'na düştük,
Yakup gibi lika aşkına kervana düştük,
Sanmayın iftirası zi'b ile kurbana düştük,
Nahak yere zulmeti zindana düştük,
Bir vesilei necat ile rüyana düştük,
Ey yarenler bu kıssa ile pek rana düştük.
Abdurrahman Kösoğlu

Makam-ı Kürdî

Türk sanat musikisinde makamın vardı,
Dinlerdik.
Kahvelerimizi içerdin,
Nihayetinde kız isterdik,
Bize damat oluverdin.
Bitlis'te İdrisî idin,
Bir name ile Yavuz'a inkıyad ettin.
Hayme anamızdan mı Haymana'nız,
Belki de vatan gibi bir anamız.
Van'da kahvaltına oturduk,
İstanbul'da sana sofrayı kurduk,
Hoşgeldin dediğimize dedin ki hoş buyurduk.
Ey Kürt oğlu Kürt! Sen Türk kardeşimsin
Ey Türk oğlu Türk! Sen Kürt kardeşimsin.

Abdurrahman Kösoğlu

Margarita Pizza

Hayatımızın idamesi için vermeliydik fidye;
Siz iştahla yerken bir midye dolması,
Yahut chili sos ile istiridye.
Bize zulümdü mehtap olsa da leyl;
Siz iğerken kokteyl,
Bir locada verirken kokteyl.
Hayatlarımız ellerimizin arasından akar gibi mai;
Sizlerin dramatize ettiği bir tiyatro ki Avrupai,
Timsah gözyaşları gibi murai.
Biz garip olmuşuz hayattaki hazza;
Siz yerken o haz ile margarita pizza.
Bebekleriniz vardı Sindrella!
Bizimkiler kıyıya vururdu Ayla(n) !
Ne de üzölmüştünüz harbi,
Bebekleriniz vardı Barbie!
Pazar'larınız vardı cesetlerimizi teşhir ettiğiniz,
Biz ise size Cuma'larda hidayet isteyen etba-ı diniz.

Abdurrahman Kösoğlu

Mazlumun Umudu Türkiye

-Ana dolu.' dedik,
Ama mazluma dolmaz be ana.
Soframız dolu dedik;
Ama soframızda mazluma yer vermemek olmaz be ana.
Bu zaferden zafere koşan kılıçların yolu dedik;
Bu yolda kılıçların gölgesinde aman dileyene aman vermemek olmaz be ana.
Bu Ana'mızın bize bir toyu dedik;
Bu toyda açlara budu esirgemek olmaz be ana.
Bu Oğuzların en şerefli boyu dedik;
Mazlumunu da bu şereften mahrum etmek olmaz be ana.
İmdi taşlarımız ayrılarla doldu ise ana,
Bu yağı ayrılandı ayırmak olmaz be ana.

Abdurrahman Kösoğlu

Nuh Tufanı

Adem iadei itibar olalı on asır oldu.
İdris'ten sonra insanlık Rab'lerini unuttu.
Ve müşrik insanlar arasında sanki(hâşâ) bir puttu.
Nübüvvet onlara sır oldu.
Rableri insanlık tevhit ile şuh olsun istedi.
Nebiler silsilesinin o zamanki incisi Nuh olsun istedi.
Sanki ademden sonra adem olan asırlar ışıklansın diye,
Bilfiil bin sene tebliğ etti.
İnsanlar Rab'leri indinde aklansın diye.
Ne çare ki kendilerini nefis ve şeytana maşa ettiler.
Hiç binmeyecekleri gemiyi el değmeden inşa ettiler.
Gemi bitmişti kara göründü bile diyemeden
Ki su yoktu ve bu acube neden,
Diye akıllar istihkar ederken,
Nuhun bedduasına icabet ederek vaki oldu bir tufan.
O tufanda telef oldu binlerce putperest can.
Ey peygamberin oğlu Kenan!
Gemiye gel, gel ki bugün necat yoktur.
Bir duadır gemiye binmek ki başka münacat yoktur.
Sen de gittin asırlar gibi mevc mevc.
Gemi ve yolcularından hariç bütün bir dünya gibi fevc fevc.
Ferman olundu, yer suyunu yuttu.
Gök suyunu tuttu.
Gemi Cudi'ye oturdu.
Küfür cansız bedenlerin içinde kıyıya vurdu.
Nuh, Adem'den sonra Adem oldu.

Ve yine Adem'den sonra mukaddem oldu.

Abdurrahman Kösoğlu

Ortadoğu

Boğazımda düğüm,
Ortadoğu kördüğüm.
Her düğümde bir zulüm.
İnsanlık sukutum,
İnsanlık süküüm,
Ben mesulüm!
Ne beyaz bayrağım,
Ne de beyaz bir güüm
Beyninde çan çalan bir insana
Kurşun sıkılmıyor kalemim.

Abdurrahman Kösoğlu

Şefaât Ya Resulullah

Bunca günah içre kalbi mecruh ile geldim,
Nasihât kâr etmedi tevbe-i nasuh ile geldim,
Tufan olup küffarı gayzı Nuh ile geldim,
Mai kevser-i tevbe ile pak olan ruh ile geldim,
Nevmîdi rahmet olarak değil haleti şuh ile geldim,
Hükmü nefsu şeytandan mensuh ile geldim,
Hâşâ ki 'dallin' olan güruh ile geldim,
'Enamte' olan kabileyi ferruh ile geldim.
Abdurrahman Kösoğlu

Veda ile Eda

Sana karanfiller bıraksam,
Tütsüler yaksam,
Güler gibi gittiğine son bir kez baksam,
Saçlarına taç yaptığım baharları ben taksam,
Sana veda etmiş olur muyum,
Hakkını eda etmiş olur muyum.

Abdurrahman Kösoğlu

Yılın Karası

Yılın zulmü yılın karesi olur.
Sanat nedir? Zulümde mi zalimde mi.
Deklanşöre basan elde mi?
Bir mazlum sanatın nesnesi olur.
Birileri bedel öder,
Birileri ödül alır,
Birileri ekranda izler,
Zalim zulmüyle kalır.
Marifet nedir?
Sanat bir gölgedir.
Zulme seyirci kalamam,
İnsanlık onurumdur bu ödülü alamam!

Abdurrahman Kösoğlu